

Ο Νίκος Παναγιωτόπουλος γεννήθηκε στην Αθήνα το 1963. Αποφοίτησε από το Βαρβάκειο το 1981. Σπούδασε Τεχνολόγος Μηχανικός, ενώ παράλληλα ασχολήθηκε με το θέατρο, παρακολουθώντας σεμινάρια πάνω στο σύστημα Στανισλάβσκι, στην Ελληνοαμερικανική Ένωση.

Αρχικά, εργάστηκε ως καλλιτεχνικός συντάκτης σε εφημερίδες, περιοδικά και την τηλεόραση. Από το 1992 ασχολείται επαγγελματικά με το σενάριο και την πεζογραφία.

Έχει γράψει σενάρια για αρκετές ταινίες μικρού και μεγάλου μήκους, καθώς και για τηλεοπτικές σειρές. Το 1996 απέσπασε το βραβείο σεναρίου στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Θεσσαλονίκης για τους *Απόντες* του Νίκου Γραμματικού. Το 2000 απέσπασε το 1ο Βραβείο στον διαγωνισμό σεναρίου που διοργάνωσαν η Προοπτική και το περιοδικό Αθηνόραμα για τις *Ώρες κοινής ησυχίας*, που σκηνοθέτησε το 2006 η Κ. Ευαγγελάκου. Έχει συνεργαστεί στη συγγραφή των σεναρίων ταινιών, μεταξύ των οποίων η *Αγρύπνια* και ο *Βασιλιάς* (σκ. Ν. Γραμματικός), *Ο αδελφός μου κι εγώ* (σκ. Α. Κόκκινος), *Γαμήλια νάρκη* (σκ. Δ. Ινδαρές), *Απ' τα κόκαλα βγαλμένα* (σκ. Σ. Γκορίτσας), κ.α.

Έχει γράψει τις συλλογές διηγημάτων *Η ενοχή των υλικών* (εκδ. Πόλις, 1997, βραβείο *Μαρίας Ράλλη*), και *Γραφικός χαρακτήρας* (εκδ. Μεταίχμιο, 2016 – υποψήφιο για το Κρατικό Βραβείο Διηγήματος), τα μυθιστορήματα *Το ημερολόγιο ενός εξωγήινου* (Πόλις, 1998 – Μεταίχμιο, 2017), *Το γονίδιο της αμφιβολίας* (Πόλις, 1998 – Μεταίχμιο, 2012) *Αγιογραφία* (Πόλις, 2003 - υποψήφιο για το Κρατικό Βραβείο Μυθιστορήματος), *Τα παιδιά του Κάιν* (Μεταίχμιο, 2011 Βραβείο Μυθιστορήματος του Ιδρύματος Π. Χάρη της Ακαδημίας Αθηνών) και τη νουβέλα *Ολομόναχος* (Μεταίχμιο, 2018).

Έχει διδάξει επί αρκετά χρόνια σενάριο σε ιδιωτικές σχολές κινηματογράφου, σε σεμινάρια και εργαστήρια σεναρίου (όπως το *MFI Script2Film* και το *Microfilm*), αλλά και στο Τμήμα Κινηματογράφου της Σχολής Καλών Τεχνών του Α.Π.Θ. όπως και στο Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα Δημιουργικής Γραφής του Ε.Α.Π.